Diumenge 5 (B) durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,29-39): En aquell temps, Jesús (...), a l'alba, molt de matí, s'alçà, sortí i anà a un lloc solitari, i allí pregava. I el van buscar Simó i tots els qui eren amb ell. I quan el trobaren, li digueren: «Tots et cerquen!» (...).

La pregària: una relació "personal" i, alhora, "comunitària" amb Jesús

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatică)

Avui contemplem Jesús orant. El seu exemple és eloqüent. En els seus ensenyaments traçà un quadre complet de la humanitat autèntica. Ens mostrà com s'arriba a ser home: fonamentalment, a partir de Déu, i només vivint en relació amb Déu.

Déu no és algú desconegut i llunyà: ens mostra el seu rostre en Jesús. Estar en relació amb Ell enclou parlar-li i escoltar-lo, per a la qual cosa es requereix la discreció que és essencial en una relació d'amor. L'Escriptura ens diu que Déu s'adreça a cadascú cridant-nos pel seu nom: l'amor de Déu envers cadascun de nosaltres és totalment personal i porta en sí aquest misteri d'allò que és únic i que no es pot divulgar davant els homes.

—Aquesta discreció essencial de la meva pregària no exclou la "dimensió comunitària": el mateix "Parenostre" és una oració en primera persona del plural, i només entrant a formar part del "nosaltres" dels fills de Déu puc traspassar els límits d'aquest món i elevar-me fins a Déu.